

Sygn. akt III AUa 1626/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach

Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSA Krystyna Merker (spr.)
Sędziowie	SSA Krystyna Budzianowska SSA Małgorzata Woźnowska-Gallos
Protokolant	Aneta Szafruga

po rozpoznaniu w dniu 16 stycznia 2013r. w Katowicach

sprawy z odwołania J. Z. (J. Z.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej

z dnia 19 czerwca 2012r. sygn. akt VI U 715/12

oddala apelację.

/-/ SSA M. Woźnowska-Gallos /-/ SSA K. Merker /-/ SSA K. Budzianowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt III AUa 1626/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Bielsku-Białej zmienił decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział

w B. z dnia 27 kwietnia 2012r. w ten sposób, że przyznał ubezpieczonej J. Z. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 23 grudnia 2011r.

Sąd I instancji rozpoznając odwołanie ustalił, że odwołująca J. Z. urodziła się (...)

W dniu 22 grudnia 2012r. odwołująca złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne. Bezsprzeczne w sprawie jest, iż odwołująca na dzień wydania decyzji spełniła warunki do przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego w zakresie wieku, bowiem ukończyła 55 lat, stażu pracy, ponieważ z zaskarżanej decyzji wynika, iż posiada co najmniej 30-letni okres zatrudnienia. Odwołująca pobierała także zasiłek dla bezrobotnych co najmniej przez okres 6 m-cy, nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, a wniosek o przyznanie prawa do świadczenia złożyła w terminie do 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Odwołująca zasiłek dla bezrobotnych pobierała w okresie od 18 marca 2011r. do 27 czerwca 2011r. i od 3 sierpnia 2011r. do 23 kwietnia 2012r.

W okresie od 28 czerwca 2011r. do 30 lipca 2011r. odwołująca pobierała wynagrodzenie z tytułu umowy zlecenia (...) zawartej z Okręgową Komisją Egzaminacyjną w J..

Sąd Okręgowy wskazał, że ustawa z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120 poz. 1252 z 2004r. z póź. zm.) określa warunki jakie muszą być spełnione do przyznania świadczenia przedemerytalnego, do uzyskania którego konieczne jest spełnienie warunków ogólnych przewidzianych w ustawie oraz warunków szczególnych stawianych określonej kategorii osób ubiegających się o przyznanie tego rodzaju świadczenia. Zgodnie z art. 2 ust. 3 cytowanej wyżej ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie, która spełni kumulatywnie następujące warunki ogólne : pobierała co najmniej przez okres 6 m-cy zasiłek dla bezrobotnych, nadal jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna, podczas pobierania zasiłku osoba ta nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia odpowiedniego zatrudnienia, złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego nie później niż 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych, przy czym 30-dniowy termin może w trybie ust. 4 art. 2 zostać przywrócony na wniosek osoby zainteresowanej przez organ rentowy w szczególnie uzasadnionych przypadkach.

Oprócz wskazanych wyżej warunków ogólnych poszczególne osoby muszą spełnić jeszcze warunki szczególne, a takimi w przypadku odwołującej, która w chwili złożenia wniosku o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego ukończyła 55 lat i legitymuje się 30-letnim stażem pracy jest rozwiązanie stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w którym pracowała przez okres nie krótszy niż 6 m-cy oraz posiadanie okresu uprawniającego do emerytury wynoszącego w przypadku kobiet co najmniej 30 lat, względnie posiadanie okresu pracy 34 lat do dnia 31 grudnia roku poprzedzającego rozwiązanie stosunku pracy z powodu likwidacji pracodawcy lub niewypłacalności pracodawcy w rozumieniu przepisów o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy oraz zatrudnienie przez okres nie krótszy niż 6 m-cy - art. 2 ust. 1 pkt 2 i 6 cytowanej ustawy.

Za okres uprawniający do emerytury uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5- 9, 10 ust. 1 i art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych - art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych. Odwołująca spełniła warunki ogólne ponieważ zarejestrowała się w urzędzie pracy otrzymując status osoby bezrobotnej, do momentu złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne pobierała zasiłek dla bezrobotnych w wymiarze co najmniej 6 m-cy oraz nie odmówiła przyjęcia propozycji pracy zarobkowej oferowanej przez urząd pracy.

Odwołująca złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia w okresie nie dłuższym niż 30 dni od otrzymania zaświadczenia z Powiatowego Urzędu Pracy w Ż. a także spełniła wymóg 30-letniego stażu pracy, ponadto została zwolniona z przyczyn dotyczących zakładu pracy.

Zdaniem Sądu Okręgowego odwołująca legitymuje się 6-miesięcznym okresem pobierania zasiłku dla bezrobotnych a przed złożeniem wniosku o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego posiadała status osoby bezrobotnej i pobierała zasiłek dla bezrobotnych, który należy wiązać z uprzednim ubezpieczeniem pracowniczym. Żadne przepisy

ustawy o świadczeniach przedemerytalnych nie warunkują prawa do tego rodzaju świadczenia od trwania ciągu czy kolejności zdarzeń uzasadniających prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Podobne stanowisko zostało zajęte przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 14 maja 2009r. wydanym w sprawie III AUa 5014/08.

Od powyższego wyroku apelację wniósł organ rentowy i zarzucił naruszenie przepisów prawa materialnego poprzez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie, a w szczególności naruszenie art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30.04.2004r.

o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004r. Nr 120 poz. 1252 ze zm.) i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie odwołania.

W uzasadnieniu apelacji organ rentowy podniósł, że podleganie ubezpieczeniom społecznym z tytułu pobierania zasiłku dla bezrobotnych (na podstawie art. 6 ust. 1 pkt ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych) będącego jednym z warunków przyznania świadczenia przedemerytalnego jest pochodną pracowniczego ubezpieczenia społecznego.

Takiemu ubezpieczeniu J. Z. podlegała jedynie w pierwszym okresie tj. od 10.03.2011r. do 27.06.2011r.

Zawarcie umowy zlecenia spowodowało, że ponowne zarejestrowanie w PUP w dniu 3.08.2011r. i dalsze pobieranie zasiłku dla bezrobotnych już tego przymiotu nie posiadało.

Zdaniem organu rentowego sytuacja ta spowodowała, że odpadła jedna z przesłanek wymienionych w art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych (pozostawanie osobą bezrobotną).

A zatem zasadny jest pogląd, że bezrobotny, który w trakcie pobierania zasiłku dla bezrobotnych zawrze umowę cywilnoprawną i otrzyma z tego tytułu dochód, straci nie tylko status osoby bezrobotnej ale także nie uzyska prawa do świadczenia przedemerytalnego (vide wyrok SN z dnia 24.08.2010r. sygn. I UK 82/10).

Ubezpieczona wniosła o oddalenie apelacji i podniosła, że spełniła wszystkie warunki do przyznania świadczenia przedemerytalnego.

Sąd Apelacyjny w Katowicach rozpoznając apelację zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego nie jest uzasadniona.

Sąd Okręgowy dokonał bowiem prawidłowych ustaleń i wydał trafne, odpowiadające prawu rozstrzygnięcie, przedstawiając logiczną argumentację prawną.

Sąd Apelacyjny akceptuje w całości zarówno ustalenia faktyczne, jak i rozważania prawne poczynione przez Sąd I instancji.

Błędnie zarzuca organ rentowy, że Sąd Okręgowy przy rozpoznaniu sprawy dopuścił się naruszenia przepisu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r.

o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.).

Zgodnie z tym przepisem prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2)w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia

w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3)złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez Powiatowy Urząd Pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego słusznie wskazał Sąd Okręgowy, że ubezpieczona legitymuje się 6-miesięcznym okresem pobierania zasiłku dla bezrobotnych. Okoliczność, iż ubezpieczona w trakcie pobierania zasiłku dla bezrobotnych zawarła umowę zlecenia spowodowało jedynie utratę prawa do zasiłku w okresie trwania umowy zlecenia.

Po zakończeniu umowy zlecenia ubezpieczona ponownie zarejestrowała się w Powiatowym Urzędzie Pracy i uzyskała prawo do zasiłku dla bezrobotnych na dalszy okres.

Prawidłowo podniósł Sąd Okręgowy, że powołany przepis nie zawiera warunku ciągłości pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Orzeczenie Sądu Najwyższego, na które powołuje się organ rentowy, dotyczy zupełnie innego stanu faktycznego, w którym ubezpieczony nie legitymował się 6-miesięcznym okresem pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Natomiast ubezpieczona legitymuje się 6-miesięcznym okresem pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Sześciomiesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie musi trwać nieprzerwanie, gdyż tego nie warunkuje przepis art. 2 ust.1 pkt 5 i ust. 3 omawianej ustawy.

W tym miejscu należy powołać się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 maja 2012r. I BU 15/11 Lex nr 1215398, z którego wynika, iż „z literalnej treści art. 2 ust. 1 pkt 5 i ust. 3 ustawy z 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych wynika, iż warunkiem uprawniającym do uzyskania świadczenia przedemerytalnego jest pobieranie zasiłku dla bezrobotnych przez okres co najmniej 6 miesięcy, a ustawodawca nie sprecyzował kolejnego wymagania, że ten 6-miesięczny okres nieprzerwanego pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien przypadać po rozwiązaniu "ostatniego" stosunku pracy.”.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wypomnianego wyroku podniósł, że wypełnienie przesłanki z art. 2 ust. 3 tej ustawy warunkującej nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego po upływie co najmniej 6 miesięcy należy oceniać według przepisów ustawy z dnia 29 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 69, poz. 415 z późn. zm., powoływanej dalej jako ustawa o promocji zatrudnienia), które limitują okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, okres pobierania zasiłku dla ubezpieczonej wynosił 6 miesięcy.

Istotne jest także to, że bezrobotny, który utracił status bezrobotnego na okres krótszy niż 365 dni z powodu podjęcia zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie i zarejestrował się w Powiatowym Urzędzie Pracy jako bezrobotny w okresie 14 dni od dnia ustania zatrudnienia, zaprzestania wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności, pobierania zasiłku chorobowego po ustaniu zatrudnienia, zaprzestaniu wykonywania innej pracy zarobkowej, prowadzenia pozarolniczej działalności lub

osiągania przychodu przekraczającego połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie, zachowuje prawo do zasiłku na czas skrócony
o okres pobierania zasiłku przed utratą statusu bezrobotnego (art. 73 ust. 5).

W takiej sytuacji była ubezpieczona w rozpoznanej sprawie, która pobierała zasiłek dla bezrobotnych łącznie przez okres zasiłkowy 6 miesięcy, który w "końcowym" pobieraniu, przypadł po zakończeniu umowy zlecenia. (w warunkach uprawniających ją do nabycia świadczenia przedemerytalnego).

Gdyby do osób, które znalazły się w podobnych sytuacjach, stosować restrykcyjną wykładnię skarżącego organu rentowego, wedle którego - okres co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych powinien być okresem nieprzerwanym (ciągłym) jego pobierania przez osoby, z którymi rozwiązano stosunki pracy z powodu likwidacji lub niewypłacalności pracodawcy, to osoby w opisanej sytuacji nigdy nie spełniłyby tak rozumianego warunku nabycia prawa do świadczeń przedemerytalnych, jeżeli nie pobierały zasiłków dla bezrobotnych w sposób nieprzerwany (ciągły), a okresy pobierania tego zasiłku były pomniejszane o wcześniejsze okresy jego pobierania w okresach "przerywanych" zatrudnieniem, wykonywaniem innej pracy zarobkowej, pozarolniczej działalności lub z powodu uzyskiwania przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę miesięcznie.

Warto sygnalizować, że osoba, która utraciła na okres nie dłuższy niż 365 dni status bezrobotnego, a w dniu kolejnej rejestracji spełnia warunki określone w art. 71, zawsze uzyskuje prawo do zasiłku na okres pomniejszony o poprzedni okres pobierania zasiłku oraz o okresy, o których mowa w ust. 4 (art. 73 ust. 7 ustawy o promocji zatrudnienia).

W ramach wskazanych uwarunkowań faktycznych i prawnych, przyjęcie w zaskarżonym wyroku, że świadczenie przedemerytalne przysługuje ubezpieczonej, z którą został rozwiązany stosunek pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia (art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych, Dz. U. Nr 120, poz. 1252 z późn. zm.), bez potrzeby wykazania nieprzerwanego (ciągłego) pobierania zasiłku dla bezrobotnych przez okres 6 miesięcy po rozwiązaniu "ostatniego" stosunku pracy, jest uprawnione, a apelacja organu rentowego w żadnym razie nie uzasadniała zarzutu naruszenia przepisów prawa materialnego.

Mając powyższe na uwadze na mocy art. 385 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

/-/ SSA M. Woźnowska-Gallos /-/ SSA K. Merker /-/ SSA K. Budzianowska

Sędzia Przewodniczący Sędzia

ek